

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg hæfter mig ved, at der står ordret i forslaget:

»Det frie marked efterspørger ikke i tilstrækkelig grad information om globaliseringens konsekvenser for udviklingslandene.«

Jeg spørger bare, hvorfra vi ved noget som helst om efterspørgslen efter informationskampagner. Der er et fast beløb, det kan ngo'erne søge, og så kan de lave nogle kampagner, og typisk vil man bruge puljen fuldt ud. Men nu får vi mulighed for at afprøve den reelle efterspørgsel, når ngo'erne i højere grad selv skal finansiere deres oplysningskampagner, og det synes jeg sådan set er ganske sundt.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo sådan set lige præcis det, vi ikke får afprøvet. Det, vi får afprøvet, er, hvor mange kræfter ngo'erne har til at udbyde materiale. I øvrigt synes jeg, ordføreren hænger noget fast i, at det skal være oplysningskampagner. Det synes jeg lyder ret old school-agtigt, men det er en anden ting.

Men der var ikke noget i ordførerens tale, der fortalte os noget om, hvad det er, der efterspørges. Hvad er det, skolerne gerne vil have? Hvad er det, oplysningsforbundene har brug for?

Hvad er det, man har brug for rundtomkring i de idrætsforeninger, som har mod på at lave noget? Hvad er det, man har brug for andre steder, hvis jordemoderforeningen laver et globalt initiativ sammen med andre jordemoderforeninger? Det ved vi faktisk ikke noget om.

Hvis man følger regeringens politik, ved man kun noget om, hvor mange kræfter ngo'er har til at søge statslige midler. Det er den eneste information, vi får ud af regeringens politik, men vi aner intet om det andet. Tværtimod kan vi meget hurtigt blive bekræftet i, at der ikke er nogen efterspørgsel, fordi markedet som sådan i meget videre udstrækning efterspørger information om, hvordan globaliseringen går i de rige lande. Det er aviserne fulde af, men det andet hører man stort set aldrig noget om.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg synes, spørgsmålet i høj grad afslører, at der er brug for nytænkning på dette område.

Det kan da godt være, det er rigtigt, som fru Margrethe Vestager siger, at vi ikke kender efterspørgslen, men vi kender i hvert fald udbuddet.

Vi har brugt millioner af skatteborgernes kroner til oplysningskampagner i rigtig, rigtig mange år, og vi kan se af en undersøgelse, at kun 9 pct. af den danske befolkning kender noget til 2015-målene.

Man kan spørge, om det er en succes. Hr. Søren Espersen synes, det er en succes, men jeg synes måske, det er et lidt skuffende resultat. Jeg kunne i hvert fald godt have tænkt mig, at det var bedre. Men jeg synes, det råber til himlen, at vi bør se kritisk på, hvordan vi bruger pengene. Jeg synes, det er fint, at ngo'erne nu i højere grad selv skal engagere sig i oplysningskampagnerne, så vi på den måde kan få en større sammenhæng mellem efterspørgsel og udbud.

Kl. 16.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Det er meget tankevækkende i debatten, vi har her i dag, at der er vild uenighed om, hvorvidt det er helt fantastisk, at 9 pct. af danskerne kender FN's 2015-mål, eller om det er beklageligt få, nemlig 9 pct., der kender FN's 2015-mål.

Det siger jo noget om, at vi faktisk ikke ved noget som helst om, hvad det er for en efterspørgsel, der er hos det danske folk, hos oplysningsforbund, på skoler, på uddannelsesinstitutioner efter ordentlig, holdningstilkendegivende information, sådan at den enkelte kan danne sig en holdning til det, der bliver præsenteret – det er jo det, der er den centrale pointe – og at der derfor heller ikke er så meget som tilløb til at være enig i, at det er nødvendigt at foretage en egentlig analyse af området.

Hele den her diskussion startede som en spærediskussion, som meget hurtigt udviklede sig til, viste det sig jo, at være et spørgsmål om, hvorvidt man syntes, at det foregik på en ordentlig måde eller ej, uden at vi dog nogen sinde kunne få klargjort, om ministeren var utilfreds med det oplysningsarbejde, som faktisk fandt sted.

Det kan vi nu høre i dag måske egentlig er det, der har været på spil, for man er meget tilfreds med sig selv, når man er nået til den situation, hvor man nu kan vurdere ansøgning for ansøgning for ansøgning, om man synes, det er hensigtsmæssigt, hvad der skal oplyses om, samtidig med at vi får en stadig mere statsautoreret oplysningsindsats, fordi Danida stort set